

hatályában fennáll a jog telekkönyvi biztosítása nélkül is, következésképpen a haszonélvezeti joghoz az illeték szempontjából fűződő jogi következmények (1920: XXXIV. t.-c. 16. §. (1) bekezdés) szintén beállanak.

Erre tekintettel az illeték nyilvántartásba vételét el kellett rendelni.

A szegénységi jogon illetékmentességben részesült fél ellenfelel nem lehet a szegényjogos fél terhére felmerült illetékeket követelni, ha a bírói egység szerint a peres felek a perköltségeket kölcsönösen megszüntették. (Közigazgatási Bíróság 1.002/1930. P. szám.) Az 1914: XLIII. t.-c. 20. §. első bekezdésében foglalt rendelkezés szerint, a bírói egységtől felel jár annak az illetéknek, amely a per tárgyának megfelelő itélettől járna.

Tehát panaszosnak az az érvelése, hogy a bírói egység utáni illeték nem a per tárgya, hanem az egység szerint fizetendő összeg szerint állapotandó meg, — minden alapot nélkülöz.

Ezért a kir. pénzügyigazgatóság által kiszámított egységi illetéknek panaszost terhelő felel része ellen irányuló panaszbeli kérelmet teljesíteni nem lehet.

Azonban az 1914: XLIII. t.-c. 77. §. utolsó bekezdése és a 79. §. negyedik bekezdése értelmében a szegénységi jogon illetékmentességben részesült fél ellenfelel a bélyegjegyzékbe foglalt illetéket csak akkor köteles megfizetni, ha őt a költségben vagy a költség egy részében elmarasztalják.

Mínt hogy pedig a bírói egység szerint a felek a perköltséget egymás közt kölcsönösen megszüntették, s így panaszos a költség megfizetésére nem kötelezett fél: a bélyegjegyzék szerinti illeték fizetése őt nem terheli.

Perújítási keresetre akkor is csak egyszeresen jár beadványi illeték, ha a perújítási keresetet elsőfokon a felsőbb bíróság tárgyalja. (Közigazgatási Bíróság 2.609/1929. P. szám.) A kiszabás a sz.-i kir. ítélőtáblához benyújtott perújítási keresetre és előkészítő iratra hiányosan lerótt beadványi bélyegilleték és a perújítási eljárás során hozott itélet után járó s le nem rótt itéleti illeték fejében történ.

Az itéleti illetékre vonatkozó leletet a kir. pénzügyigazgatóság alaptalannak találta, s e részben a kiszabást hatályon kívül helyezte; egyéb részében ellenben fenntartotta.

Panasz tárgya ennélfogva csak a kereset és előkészítő irat bélyegilletéke.

A vita e tekintetben az, hogy a perújítás során az azt első fokon tárgyaló felsőbb bíróságnál benyújtott beadványra is az 1914: XLIII. t.-c. 2. §-ának 4. pontja 2-ik bekezdésében foglalt az a rendelkezés irányadó-e, hogy a törvény 1. §-ában meghatározott illeték kétszeresét kell leróni a fellebbviteli eljárásban benyújtott beadványuk első példányának első íve után.

Az illetéket kiszabó m. kir. állampénztárnak és a kir. pénzügy-